

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ

Παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον τὰ ἄρθρα πού δημοσιεύονται τώρα τελευταίον στὸ «Ριζοσπάστη» μετὰ τὴν ὑπογραφή «Ράϊκα» σχετικὰ μετὰ τὸ φεμινισμό, μετὰ τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου μας, μετὰ τὴ σχέση τοῦ γυναικείου κινήματος ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴ ὀργάνωση τῆ σημερινῆς, κτλ. κτλ. Καὶ προσπαθεῖ ἡ ἀρθρογράφος νὰ δώσει στὸν κομμουνισμό μιὰ θέση ὡς πρὸς τὸ φεμινισμό, καὶ λέγει ὅτι ἡ θέση αὐτῆ, πρέπει νὰ εἶναι μιὰ στάση ἀδιαφορίας καὶ περιφρόνησης. Καὶ ὡς κύριο ἐπιχείρημα γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴ τῆς τῆ θέσης φέρνει τὸ ὅτι οἱ γυναῖκες πού διευθύνουν τὴν κίνηση αὐτὴ ἀνήκουν στὴ διευθύνουσα τάξη στὴν ἀριστοκρατία. Ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα αὐτὰ γύρω ἀπὸ τὸ γυναικεῖο ζήτημα, σὲ πολλὰ σημεία δείχνουν καλὴ πίστη καὶ γνώση τοῦ ζητήματος, καὶ πρὸ πάντων ἀφοσίωση σὲ μιὰν ἰδεολογία, εἰμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκαστοιῶμε μιὰ καὶ καλὴ τὴ θέση μας σχετικὰ μετὰ τὴν ἰδεολογία αὐτὴ καὶ γενικὰ μετὰ κάθε πολιτικὴ ἰδεολογία, νὰ ναιρέσουμε μερικὲς ἀνακριβείες, καὶ πρὸ πάντων νὰ τοὺς πείσουμε ὅτι σὲ πολλὰ σημεία ὁ ἄγωνας μας ταυτίζεται μετὰ τὸ δικό τους, τοῦλάχιστον ὅσο ἀφορᾷ τὴν ἀντίληψή τους γιὰ τὴν ὑποδούλωση τῆς γυναίκας. Ἐπομένως ἐμεῖς οὔτε θάδιαφορήσουμε οὔτε θά περιφρονήσουμε τὸ κίνημά τους, ἀλλὰ θά τὸ ἀντικρούσουμε μετὰ τὸ σέβας πού ταιριάζει σὲ κάθε ἰδεολογία δταν στηρίζεται σὲ καλὴ πίστη καὶ ἔχει σκοπὸ τὸ γενικὸ καλὸ.

Καὶ ἄς δοῦμε πρῶτα τὴν κατηγορία ὅτι οἱ φεμινίστριες πού διευθύνουν τὸ Σ. Ε. Δ. Γ. ἀνήκουν στὴν ἀριστοκρατία, ὅπως τὴν ὀνομάζει ἡ Ράϊκα. Ἐμεῖς μιὰ φορὰ ἀγνοοῦμε ἀπολύτως τὴν ἔννοια τῆς λέξης ἀριστοκρατία στὸ σημερινὸ καθεστῶς. Ἐκεῖνον πού ἔπρεπε ὅμως νὰ ξέροι ἡ ἀρθρογράφος, ἂν ἐνδιαφέρεται νὰ στηριχθεῖ ἀπάνω στὴν πραγματικότητα, εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ συμβούλιο τὸ δωδεκαμελὲς τὰ ἔξι μέλη εἶναι γυναῖκες ἐπαγγελματίες, ἐπομένως ἔχουν τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀντίληψη τῶν ἀνθρώπων πού δουλεύουν γιὰ νὰ ζήσουν. Ἄλλ' ἂς ἀφήσουμε αὐτὸ καὶ ἄς κοιτάξουμε τὶς γενικώτερες διαφορὰς μας. Ἐδῶ πασατηροῦμε μερικὲς ἀντιφάσεις. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκη νὰ ζητεῖ καὶ τώρα ἡ γυναίκα νὰ πάσῃ ψῆφο, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη δηλώνουν ὅτι ἡ ψῆφος εἶναι ἓνα ξεγέλασμα γιὰ τὴν τὸν κάνομε ἓνα διπλὸ ἀριθμὸ ψηφοφόρων πού δὲν ἔχουν καμιά δύναμη νὰ ἐπιβάλλουν τὴ θέλησή τους. Ἡ λογικὴ θάπαιτοῦσε ἢ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο. Ἐπειτα διακηνοῦν ὅτι πούθενά δὲν ἐχοσιέμεψε σὲ τίποτα ἡ ψῆφος στὴ γυναίκα γιὰ νὰ καλυτερέψῃ τὴ θέση τῆς καὶ μόνο στὴ σοβιετικὴ Ρωσσία βοήθη τὴν τέλεια ἐξίσωσή τῆς μετὰ τὸν ἄντρα, ἐπομένως εἶναι περιττὸ νὰ περιμένουμε ἀπολύτως τίποτα ἀπὸ τὸ ἀστικὸ καθεστῶς, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ μιὰ βίαιη ἀνατροπὴ.

Κι ἐμεῖς σὰς ἀπαντοῦμε : Δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει γιὰ τὸν ἄγωνα μας τὸν καθαρὰ φεμινιστικὸ κανένα καθεστῶς. Φυσικὰ θά πολεμήσουμε μὲ τις δυνάμεις ἓνα καθεστῶς πού ὡς τέτιο θά μᾶς ἀφαιροῦσε ρητῶς κάθε ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχομε τὰ αἰτήματά μας.

Ἄλλιῶς ἡ δουλειά μας εἶναι νὰ ἐργαζώμαστε μέσα σὲ κάθε καθεστῶς γιὰ νὰ κερδίσουμε ὅ,τι μπορούμε περισσότερο. Γιὰ τὸ φεμινισμό δὲν εἶναι κόμμα, ἀλλὰ ζητεῖ μέσα σὲ κάθε κόμμα νὰ δημιουργήσῃ

ροῦμα φεμινιστικὸ. Γιὰ τὸ πιστεύει πὼς κάθε γυναίκα ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχει δικὴ τῆς γνώμη πολιτικὴ, νὰ εἶναι δημοκράτισσα, σοσιαλίστρια ἢ κομμουνίστρια. Τώρα ἂν κανένα ἀπὸ τὰ κόμματα αὐτά, γνωρίζοντας καλύτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα τὸ συμφέρον του, ξέροι νὰ προσελκύσει καὶ τὴ γυναίκα, θά κάνει ὅ,τι κάνει καὶ ὁ κομμουνιστὸς σήμερα, θά ζητήσει καὶ πρὶν πάρεῖ πολιτικὰ δικαιώματα νὰ τὴ γοησιοποιήσῃ ὡς δύναμη πολιτικὴ. Καὶ τότε θά ἔχει δικαίωμα νὰ λέγει, πρὸ πάντων τῆ στιγμῆ πού δὲν ἔχει ἀκόμα ἐπικρατήσει, ὅτι «γιὰ τὸ κόμμα αὐτὸ φεμινισμὸς δὲν ὑπάρχει, γιὰ τὸ ἄντρα καὶ γυναῖκες ἀγωνίζονται γιὰ τὸ ἴδιο ἰδανικὸ». Γιὰ μᾶς ὡς φεμινίστριες, ἡ στάση αὐτὴ σὲ ὅποιοδήποτε κόμμα καὶ ἂν παρουσιαστῆ, μᾶς εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη, γιὰ μᾶς ἐνδιαφέρει πρὸ παντὸς νὰ ξυπνήσῃ στὴ γυναίκα ἡ συνείδηση ἡ κοινωνικὴ. Ἐπομένως, μακάρι νὰ πικνάσουν οἱ γυναῖκες φάλαγγες, εἴτε στὸ κομμουνιστικὸ, εἴτε στὸ δημοκρατικὸ, εἴτε καὶ σὲ συντηρητικὰ ἀκόμα κόμματα. Γιὰ τὸ φεμινισμὸς εἶναι ἓνα κίνημα **διακομματικὸ**.

Τώρα γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ψῆφου καὶ γιὰ τὰ ἄλλα αἰτήματα τοῦ φεμινισμοῦ : Ἄν καταλαβαίνω καλά, καὶ μετὰ τὶς διαφορὰς ἄλλες ἀντιφάσεις τους προσπαθοῦν νὰ πείσουν οἱ Ἕλληνες κομμουνιστὲς τὴν γυναίκα πὼς εἶναι περιττὸ νὰ ἐργαστῆ γιὰ μεταρρυθμίσεις πού θά εἶναι ἀδύνατο νὰ τις ἐπιτύχει ἀπὸ τὸ ἀστικὸ καθεστῶς. Ὡς τόσο ἔγω ἓνα φυλλάδιο κομμουνιστικὸ : «Ἡ ὑποδούλωση τῆς γυναίκας» τῆς Μάρθας Μπινγκό, μᾶς ἀπὸ τὶς γνωστότερες γαλλίδες κομμουνίστριες. Μέσα σαυτὸ τονίζει ὅλα τὰ σημεία ὅπου καταδυναστεύεται ἡ γυναίκα. Καὶ **ἀκριβῶς στὰ σημεῖα** αὐτὰ συγκεντρώνει ὅλες του τὶς προσπάθειες ὁ διεθνὴς φεμινισμὸς, καὶ σὲ πολλὰ ἀπ αὐτὰ ἔχει μεγάλες ἐπιτυχίες στὶς χώρες ὅπου πῆραν ψῆφο οἱ γυναῖκες, ἄς εἶναι καὶ τὰ καθ' ἑαυτῶς ἀστικὰ. Ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ψῆφου ἐργάζονται οἱ κομμουνιστὲς στὴ Γαλλία καὶ ἔγω μικρὲς ἐντυπες προκηρύξεις πού τις τοιγοκολλοῦν στὰ ἐργοστάσια καὶ ἄλλα κέντρα ἐργατικὰ : **Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πολιτικὴ. Οἱ γυναῖκες ἐργάζονται καὶ ὑποφέρουν, γι αὐτὸ πρέπει νὰ ψηφίζουν**, καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα.

Αὐτὰ τὰ λέγω γιὰ νὰ δείξω πὼς, στὴ Γαλλία τουλάχιστον, δὲν ἀποκηρύττουν οἱ κομμουνιστὲς τὸν τρόπο τῆς ἐνέργειας τῶν φεμινιστῶν σχετικὰ μετὰ τὴν ἐξίσωσιν τῆς γυναίκας. Ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι κάθε κίνηση, πού δημιουργεῖ στὴ γυναίκα πολιτικὴ συνείδηση, μᾶς εἶναι χρησιμὴ καὶ τὴ χαιρετίζουμε μετὰ χαρὰ. Ὅμως δὲ νομίζουμε ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ ἐξυπηρετησῇ τὴ γυναίκα ἓνα κόμμα εἶναι νὰ τὴν πείθει νὰ σταυρώσει τὰ γέροντά της ὡς τὴ στιγμῆ πού θάναλάβει αὐτὸ τὴν ἀρχή, ὁπότε τῆς ὑπόκειται λαγοὺς μετὰ πετραγίλια. Ἐμεῖς, ὡς πρακτικοὶ ἄνθρωποι, θά προσπαθοῦμε καὶ τώρα καὶ πάντα νὰ καλυτερεύομε τὴ θέση μας, μετὰ τὴν προϋπόθεσιν πὼς κανένας δὲν μπορεῖ νὰ προεξοφλήσῃ μετὰ τὸν ἄντρα καὶ ἂν τύχει καὶ γίνῃ αὐτὴ ἡ κοινωνικὴ ἀνατροπὴ, τὴν ὁποία προφητεύουν οἱ κομμουνιστὲς, ἡ γυναίκα, πού θά ἔχει καλλιεργημένη πολιτικὴ συνείδηση, θά εἶναι ἓνας παράγων πολὺτιμος γιὰ τὴν ἰσορροπήσῃ τῆς κοινωνίας.

ΛΥΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ